

Onderwerp:	Voor stoelen met specifieke polstering is functiebeperking van verzekerde de indicatievoorwaarde
Samenvatting:	Het uitgangspunt bij de verstrekking van stoelen met een specifieke polstering is de indicatievoorwaarde: de functiebeperking van de verzekerde. Daarnaast moet de verzekerde langdurig op het hulpmiddel zijn aangewezen. In voorkomende gevallen kan worden volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen en waarin bijvoorbeeld extra kussens of een AD-kussen wordt geplaatst. Bij bijvoorbeeld ernstige houdingsafwijkingen kan normale polstering soms niet genoeg zijn en is specifieke polstering noodzakelijk. Specifieke polstering betreft niet altijd (alleen) de zitting, maar kan ook de rugleuning betreffen. Het materiaal hoeft niet (alleen) schuimrubber te zijn.
Soort uitspraak:	SpZ = standpunt Zvw
Datum:	5 december 2008
Uitgebracht aan:	zorgverzekeraar

Onderstaand de volledige uitspraak.

De adviesaanvraag

Uw adviesaanvraag gaat over de betekenis van de term “specifieke polstering” van aan functiebeperkingen aangepaste stoelen.

Wet- en regelgeving

Met betrekking tot deze adviesaanvraag zijn de volgende bepalingen van belang.

Artikel 2.6, eerste lid, onderdeel ee, jo. artikel 2.33 maakt melding van aan functiebeperkingen aangepaste stoelen. Op grond hiervan bestaat per 1 januari 2009 aanspraak op deze stoelen indien een verzekerde voldoet aan de onderstaande indicatievoorwaarde:

Lid 1, onderdeel b

Indien sprake is van problemen bij het zitten en niet kan worden volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen en niet uitsluitend sprake is van vetzucht, reuzen of dwerggroei, waarbij de stoelen voorzien zijn van een of meer van de volgende functies of aanpassingen:

1. specifieke polstering
2. (...)

Lid 2

Onder de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde hulpmiddelen zijn hulpmiddelen begrepen in een uitvoering met:

1. zwenkwielen, beremming of hoog/laag-mechanisme, indien het hulpmiddel op diverse plaatsen of met verschillende werkhoogte moeten worden gebruikt;
2. een sta-opsysteem, indien de verzekerde niet zelfstandig kan opstaan uit het hulpmiddel.

Vraag

Per 1 januari 2009 wijzigt artikel 2.33 van de Regeling zorgverzekering: bij de aan functiebepalingen aangepaste stoelen komt het sta-op systeem te vervallen.

U geeft in de adviesaanvraag aan dat het overgrote deel van de aanvragen voor aan functiebepalingen aangepaste stoelen in 2008 de sta-op functiebepaling betreft en u verwacht dat in 2009 de nadruk op de overige criteria zal komen te liggen.

De vraag is wat er gedaan moet worden met het subonderdeel 'specifieke polstering'. U verwijst naar Kennis Gebundeld, waarin het College bij specifieke polstering de volgende omschrijving heeft gegeven:
'*specifieke polstering*': de polstering betreft de opbouw van de zitting. De zitting bestaat uit verschillende lagen (schuimrubber en bekleding) op het constructieve gedeelte. Het type polstering bepaalt de drukverdelende eigenschappen.'

Antwoord

De uitleg in Kennis Gebundeld is inderdaad beknopt, maar is, mede gezien de tekst in de Regeling zorgverzekering zelf, niet beperkend. De tekst in de Regeling zorgverzekering (Rzv) is leidend, de uitleg in Kennis Gebundeld is in geval van 'specifieke polstering' een voorbeeld.

Wat houdt 'specifieke polstering' precies in?

Uitgangspunt van opname van 'specifieke polstering' in de Regeling zorgverzekering is de *indicatievoorwaarde*: de *aanpassing aan een functiebepaling* (naast het gegeven dat een verzekerde langdurig op het hulpmiddel moet zijn aangewezen), zie hieronder, onder 'Wanneer heeft een verzekerde een indicatie'.

Het materiaal waaruit de zitting bestaat hoeft niet (alleen) schuimrubber te zijn. Ook betreft polstering niet altijd (alleen) de zitting maar kan het ook de rugleuning betreffen.

Tot de normale ergonomische eisen waaraan een adequate stoel voldoet behoort een adequate polstering, welke niet te hard of te zacht dient te zijn en welke een goede zitondersteuning biedt. Deze zal volstaan voor een verzekerde die weliswaar functiebepalingen heeft maar overigens een normale fysiologische zithouding.

Wanneer heeft een verzekerde een indicatie voor 'specifieke polstering'?

Leidend voor de beoordeling of een verzekerde aanspraak heeft op een stoel voorzien van specifieke polstering, en waaruit de polstering moet bestaan, is de *functie-bepaling* van de verzekerde.

Volgens het per 1 januari 2009 geldende artikel 2.33, 1^e lid, onderdeel b Rzv, moet er in geval van aan functiebepalingen aangepaste stoelen sprake zijn van problemen bij het zitten en kan niet worden volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen (...).

In de toelichting op art. 2.33 wordt dit nader uitgelegd:

'Onder een aan een functiebepaling aangepaste stoel wordt verstaan een stoel die voorzien is van persoonsgebonden aanpassingen dan wel door verstellen aanpasbaar is, zodanig dat deze stoel hiermee compensatie biedt voor een functiebepaling, die niet op eenvoudige wijze kan worden gecompenseerd door aanschaf van een in de reguliere meubelhandel verkrijgbare stoel.'

Als voorbeelden van een zitprobleem worden genoemd: een balansprobleem, ernstige scoliose, spasticiteit of van een bewegingsbeperking in heup of knie.

Deze voorbeelden in de toelichting zijn niet beperkend als het gaat om uitleg van de Regeling zorgverzekering. Wel maken deze voorbeelden duidelijk in welke gevallen er sprake is van een functiebepaling zoals bedoeld in de regelgeving.

In geval van ernstige houdingsafwijkingen (zoals door vergroeiingen van rug of gewrichten) of bij neurologische aandoeningen (welke bijvoorbeeld verlammingen en/of ernstige balansproblemen tot gevolg hebben) kan normale polstering soms niet voldoende zijn. In deze gevallen kan beoordeeld worden of specifieke polstering noodzakelijk is.

Is een verzekerde redelijkerwijs aangewezen op 'specifieke polstering'?

Voorts dient gekeken te worden of een verzekerde naar aard en omvang is aangewezen op een stoel voorzien van specifieke polstering: in voorkomende gevallen zal kunnen worden volstaan met kussens of volstaat bijvoorbeeld een AD-kussen.

Overigens kan voor verzekerden met ernstige functiebeperkingen in voorkomende gevallen een zitorthese/ zitschaal aangewezen zijn.

Stoelen in een uitvoering met sta-op systeem

Overigens zijn stoelen voorzien van een sta-op mechanisme niet geheel uitgesloten van vergoeding. Wanneer een verzekerde een indicatie heeft voor een aan een functiebeperking aangepaste stoel, kan op grond van art. 2.33, 2e lid, subonderdeel 2, een uitvoering met sta-op systeem worden gekozen indien de verzekerde niet zelfstandig kan opstaan uit het hulpmiddel. (Zie de brief van de Minister van VWS d.d. 10 november 2008, Z/VU-2890148.)

Advies van het College

Het College adviseert u bovenvermeld advies te betrekken in uw eventuele beslissingen naar uw verzekerde(n).